

Karanlıktan Korkma Arkadaşım

– 4harf1kelime · 30 Ağustos 2015

Yazar, adeta bardaktan boşanırcasına yağın bir yağmurun terasa vurduğu seslerin altında, arada sırada çakan şimşeklerin ışığında eline kalemini alır bu sefer... İçinde mani olamadığı bir yazma duygusu vardır ve başlar yazısına...

"Karanlıktan korkma arkadaşım... Çünkü hiçbir zaman karanlıkta bırakılmazsın eğer içinde bir ümit varsa... Diyebilirsin ki 'Ne demek istiyorsun?!... Şöyle anlatayım sana; hani sen diyorsun ya 'Off hayattan bezdim...!', 'Neden hayat bana bu kadar acımasız?', 'Benim gündüzlerim simsiyah...' gibilerinden cümleler falan... Aslında bu isyanın bence yanlış arkadaşım..." Yazar bir an durur çünkü dışarıdaki yağmurun sesine takılır kulakları ve kilitler yazarın düşüncelerini... Bir müddet sonra yazmaya devam eder...

"'Gündüz' adı verilen zaman diliminde Güneş var... Bazen içini ısıtır bazen terden seni bıktırır... Ama en önemli özelliği nedir bilir misin? Yolunu aydınlatır senin... Ama 'Peki ya güneş batınca ve gece olduğunda karanlık her yeri sarınca...?' şeklinde bir soru cümlesi kurma yoluna gidebilirsin... Ona da cevabım şu olur muhtemelen; gece olunca da Ay çıkar karşına... Üstelik tahmini 7-8 günde 1 farklı hâllerde aydınlatır yolunu... Kimi zaman hilaldir, kimi zaman dolunay... Şimdi bana tüm evrelerini saydırma arkadaşım... He, an geldi onu da göremedin mi? Ee yıldızlar var o zaman... Milyonlarca ışıklı nokta... Senin karamsar bulduğun geceyi aydınlatıyorlar hep birlikte... Yahu hadi bir ihtimal diyelim öyle bir gece oldu ki yıldızlar da yok gökyüzünde... Hani düşüncelerin karamsar ya, biz de gidebildiğimiz en karanlık yere kadar gitmeye çalışacağız arkadaşım..."

"Ne diyorduk, heh diyelim ki bunların hiçbiri yok... Peki, ne olacak o zaman? Sokak lambası vardır... Fener de olabilir... Hadi teknolojiyi de es geçtik diyelim... Bir mum vardır o zaman, yakarsın yine... Karanlığın aydınlanır... Karanlıkta kalmazsın arkadaşım... Yahu hadi daha da zorladık hiçbir maddi ışık kaynağın yok... Yani gece olmuş, Ay yok, yıldız yok, fener yok, mum yok... Velhasıl yok oğlu yok... Yahu bu hani kıvılcım çıkararak taşlar var ya, hani onlardan bulur, bir ateş yakar gene aydınlatırsın... Hadi velev ki onu da bulamadın... Eee ne olacak o zaman? İş bu sefer iş başa düşecek... Herhalde aşırı sürtünmenin ısıya yol açtığını çat pat biliyorsundur... 'Ya bismillah' deyip bulacaksın birkaç çalı çırpı, iki tanesini seçip tüm kuvvetinle birbirine sürterek bir ateş yakacak ve kendine ışık oluşturacaksın..."

"Ee bazı şeyleri hak etmek gerekir ki hak etmen için de tüm olanaklar sana sunulur... Asıl mesele sen o olanakları değerlendirebilecek sabra sahip misin yoksa ekmek elden su gölden diyenlerden misin?" Yazar, yazısına bir ara verir çünkü dikkati bir andaki yağmurun sesine odaklanmıştı... Artık yağmur sesi yoktur... Ve yazar son cümleleriyle yazısını bitirir...

"Bana karanlığın varlığı hakkında söz etme arkadaşım... Aydınlik her zaman vardır... Ama ne zaman asıl

karanlığı görürsün biliyor musun? Aydınlığı görmek istemediğin zaman her Őeyi, herkesi karanlık görmeye baŐlarsın..."